

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor

DECIZIA NR.275./26.09.2007
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC T SRL

Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de **SC T SRL**, cu privire la reluarea procedurii de solutionare a contestatiei formulata impotriva procesului verbal incheiat de Activitatea de control fiscal ca urmare a Rezolutiei Parchetului de pe langa Curtea de Apel a de neincepere a urmaririi penale fata de membrii conducerii societatii.

Prin Decizie Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a suspendat solutionarea contestatiei formulata de SC T SRL pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, procedura urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea.

Prin Rezolutia Parchetului de pe langa Curtea de Apel s-a dispus neinceperea urmaririi penale fata de P I - asociat unic si administrator la SC T SRL pana in luna iunie 2003 si fata de P G - administrator la aceeasi societate din data de 17.06.2003, pentru savarsirea infractiunilor de evaziune fiscala intrucat nu sunt intrunite elementele constitutive ale acestor infractiuni.

Prin adresa Directiei generale de solutionare a contestatiilor, Directia generala a finantelor publice comunica Activitatii de control fiscal ca Rezolutia nu a fost atacata cu plangere, astfel ca motivul pentru care a fost suspendata solutionarea pe cale administrativa a contestatiei a incetat.

SC T SRL contesta:

- impozit pe profit;
- dobanzi aferente impozitului pe profit,
- penalitati aferente impozitului pe profit,
- taxa pe valoarea adaugata neacceptata la deducere;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata.

-penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art.177 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in raport de data comunicarii catre contribuabil a procesului verbal, respectiv la data de 16.07.2004 si de data depunerii contestatiei la Directia generala a finantelor publice, respectiv 11.08.2004.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175, art.176 si art.179 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este competenta sa solutioneze contestatia formulata de SC T SRL.

1. Prin contestatia formulata impotriva procesului verbal incheiat de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Directia de control fiscal, societatea aduce in sustinere urmatoarele argumente:

Referitor la impozitul pe profit,

I.1. Societatea contesta cheltuieli cu materiale de constructii si obiecte sanitare nedeductibile pe perioada aprilie - decembrie 2001, stabilite de organele de inspectie fiscala pe motiv ca nu au legatura cu obiectul de activitate a societatii argumentand ca organele de inspectie fiscala nu sunt de acord cu intentia firmei de a-si imbunatati activitatea si de a-si largi obiectul de activitate, nerespectand astfel prevederile art.6 din HG nr.1050/2004 de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

Totodata, sustine ca organele de inspectie fiscala au refuzat constatarea la fata locului pentru a se convinge de realitatea cheltuielilor respective sau existenta marfurilor in stoc la data verificarii, incalcandu-se prevederile art.48 din HG nr.1050/2004.

2. Referitor la cheltuieli cu aprovizionari pe baza de facturi fiscale ridicate de la distribuitorii autorizati de alte societati comerciale decat furnizorii stabilite ca fiind nedeductibile, pe perioada aprilie - decembrie 2001, contestatoarea sustine ca este cumparator de buna credinta care poseda documente de provenienta a bunurilor si ca a receptionat si inregistrat in patrimoniul societatii bunurile respective.

De asemenea, societatea considera constatarea organelor de inspectie fiscala potrivit careia este vinovat cumparatorul in situatia in

care furnizorul a decedat iar realitatea datelor inscrise in factura mentionata nu pot fi verificate, ca fiind superficiala, organele de inspectie fiscala neavand in vedere prevederile art.29 din HG nr.1050/2004 conform carora *“drepturile si obligatiile din raportul juridic trec asupra succesorilor, debitorului in conditiile dreptului comun”*.

Contestatoarea nu intelege ce principii au stat la baza stabilirii prejudiciului atunci cand s-a hotarat ca vinovat este cumparatorul care, de buna credinta a tinut evidenta contabila si a achitat in functie de posibilitati taxele si impozitele calculate si evidentiata in contabilitate.

3. In ceea ce priveste cheltuieli cu materiale de constructii si obiecte sanitare pe anul 2002, considerate de organele de inspectie fiscala ca fiind nedeductibile, motivele sunt aceleasi ca la pct.1.

4. Societatea contesta cheltuieli care nu au la baza documente justificative, pe anul 2002, si aduce in sustinere argumentul potrivit caruia la data respectiva nu a cunoscut alte date legate de activitatea furnizorilor si nici nu era de competenta SC T SRL sa investigheze daca furnizorii exista.

Totodata, sustine ca temeiul legal invocat de organele de inspectie fiscala, respectiv Legea nr.82/1991, republicata si pct.96 din HG nr.704/1993 nu sunt reale intrucat aceste documente exista in evidenta societatii si nu a fost consemnata lipsa lor de catre organele de inspectie fiscala.

5. Referitor la cheltuieli nedeductibile ce nu au la baza documente justificative, pe anul 2003, societatea sustine ca prezinta aceleasi motive ca la pct.2 cu mentiunea ca pentru SC A SA a fost prezentat certificatul de platitor de TVA inasa nu a fost luat in considerare de organele de inspectie fiscala, iar din adresa DGFP rezulta evaziv ca factura emisa de aceasta societate nu a fost ridicata de reprezentantii firmei, adresa care nu atrage raspunderea contestatoarei intrucat marfurile au fost receptionate si inregistrate in patrimoniul societatii.

II. Referitor la cap.3 Impozit pe profit sectiunea B din procesul verbal contestatoarea sustine ca, referitor la cele 19 facturi fiscale emise de furnizori care nu exista in realitate, nu a cunoscut acest fapt si nici nu avea cum sa depisteze acest lucru atat timp cat primea si receptiona marfurile si bunurile inscrise in facturile respective.

Societatea sustine ca toate facturile au fost transmise organelor de cercetare penala care, la finalizarea cercetarii au emis concluziile redactate prin adresa din care rezulta ca faptele sesizate de

organele de inspectie fiscala, respectiv ca societatea ar fi acceptat cu buna stiinta documente false, nu exista, deci societatea nu a inregistrat operatiuni nereale respectand prevederile art.22 din HG nr.105/2004.

III. In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata, societatea contesta:

1. TVA dedusa aferenta materialelor de constructii. Avand in vedere ca suma este aferenta cheltuielilor nedeductibile in suma de lei motivele sunt cele prezentate la pct.I. din contestatie.

2. TVA nedeductibila aferenta cheltuielilor in suma de iar motivele sunt cele prezentate la pct.2.

Ca urmare, societatea contesta:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata.
- penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

3. De asemenea, societatea contesta TVA dedusa in baza celor 19 facturi fiscale pentru care aduce in sustinere motivele de la cap.II din contestatie cu o serie de precizari:

Asa cum a rezultat din adresa societatea nu a inregistrat operatiuni nereale si inregistrarile efectuate nu au avut scopul de a se sustrage de la plata impozitelor si taxelor de unde rezulta ca nu a avut nici o intentie de a completa ori de a accepta cu stiinta documente false. Marfurile au fost receptionate si inregistrate in patrimoniul societatii dupa care au fost revandute si consumate sau se aflau in stoc la data verificarii.

In conformitate cu prevederile art.63 pct.2 din HG nr.1050/2004 organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii, acestea netinand seama de realitatea de fapt.

Organele de inspectie fiscala s-au grabit si nu au avut in vedere toate dovezile de care dispunea societatea, a se vedea in acest sens data procesului verbal - 09.07.2004, data luarii la cunostinta de catre societate a acestuia - 16.07.2004 si data emiterii adresei Parchetului de pe langa Judecatoria Iasi - 14.07.2004, fiind astfel incalcate prevederile art.102(4) din HG nr.1050/2004.

II. Prin procesul verbal incheiat de organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal, s-au constatat urmatoarele:

Perioada supusa controlului: 01.04.2001 - 31.12.2003.

Referitor la impozitul pe profit

A.

In ceea ce priveste perioada **aprilie - decembrie 2001** organele de inspecie fiscala au constatat:

Societatea nu a avut in vedere la calculul impozitului pe profit cheltuielile cu amenzile si penalitatile, cheltuielile cu protocolul ce depasesc valoarea deductibila si cheltuielile cu impozitul pe venitul microintreprinderilor calculat eronat de societate, cheltuieli care, potrivit art.4 alin.3 lit.a), b) si c) din OG nr.70/1994, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, nu sunt deductibile fiscal.

In cursul anului 2001 societatea a inregistrat cheltuieli cu materiale de constructii, articole sanitare, centrala termica ce nu au legatura cu obiectul de activitate al societatii, utilizate la constructia unei locuinte proprii, care potrivit art.4 alin.2 din OG nr.70/1994, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Totodata, s-a constatat ca in **perioada aprilie - decembrie 2001** societatea a inregistrat in evidente facturi fiscale de aprovizionare cu marfuri care nu indeplinesc calitatea de documente justificative acestea fiind achizitionate de la distribuitori autorizati de catre alte societati decat furnizorii. Acest fapt rezulta din verificarile incrucisate efectuate, conform adreselor Activitatii de control fiscal. In baza prevederilor art.1 pct.6 alin.2 si art.6 din HG nr.831/1997, ale art.4 si art.42 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si ale OG nr.70/1994, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, cheltuielile cu achizitiile de marfuri in baza acestor facturi fiscale nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Concret, achizitiile au avut loc in trim.IV 2001 si constau in mijloace de transport, de la:

- SC AV SRL cu factura fiscala.....;
- SC V SRL cu factura fiscala

Din adresa Activitatii de control fiscal rezulta ca administratorul celor doua societati nu poate prezenta evidenta contabila iar cele doua societati nu au colectat si nu au achitat TVA.

- SC C SRL cu factura fiscala Din adresa Activitatii de control fiscal rezulta ca administratorul societatii a decedat iar realitatea celor inscrite in factura fiscala mentionata nu poate fi verificata intrucat evidenta contabila nu se gaseste la sediul social.

Ca urmare, organul de inspectie fiscala a constatat ca in temeiul art.5 alin.6 lit.m) din OUG nr.217/1999, cheltuielile in suma de 591.769 lei, fara TVA, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Urmare a celor prezentate, pentru **perioada aprilie - decembrie 2001** a fost recalculat profitul impozabil rezultand **impozit pe profit suplimentar in suma de** din care societatea contesta suma de, mai putin impozitul pe profit aferent cheltuielilor cu amenzile, penalitatile si protocolul ce depaseste valoarea deductibila .

Totodata, au fost calculate **dobanzi si penalitati de intarziere.**

Pe anul 2002 organele de inspectie fiscala au calculat impozit pe profit suplimentar, ca urmare a neacceptarii la deducere a urmatoarelor cheltuieli:

- cu amenzi, dobanzi si penalitati luate partial in calcul la stabilirea profitului impozabil si cheltuieli cu protocolul ce depasesc limita deductibila potrivit art.9 alin.7 lit.b) si q) din Legea nr.414/2002;

- cu materiale de constructii (BCA, cherestea, tabla), frigider, masina de spalat vase, televizor ce nu au legatura cu obiectul de activitate al societatii si care au fost utilizate la constructia si dotarea unei locuinte proprii care, potrivit art.4 alin.2 din OG nr.70/1994, republicata si art.9 alin.1 din Legea nr.414/2002 nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil;

- ce nu au la baza un document justificativ, respectiv valoarea marfurilor achizitionate de la SC AV SRL cu facturile fiscale si nr....., in aceasi situatie cu cea prezentata pe anul 2001. In baza art.5 alin.6 lit.m) din OUG nr.217/1999 si art.9 alin.7 lit.j) din Legea nr.414/2002 organele de inspectie fiscala au constatat ca nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Din impozitul pe profit stabilit suplimentar pe anul 2002 societatea contesta suma de lei mai putin impozitul pe profit aferent cheltuielilor cu amenzile, penalitatile si protocolul ce depaseste valoarea deductibila .

Pentru nevirarea la termenul legal a impozitului pe profit suplimentar s-au calculat dobanzi si penalitati de intarziere.

In anul 2003 organele de inspectie fiscala au calculat impozit pe profit suplimentar, ca urmare a neacceptarii la deducere a urmatoarelor cheltuieli:

- cu amenzi, dobanzi si penalitati luate partial in calcul la stabilirea profitului impozabil si cheltuieli cu protocolul ce depasesc limita deductibila, conform art.9 alin.7 lit.b) si q) din Legea nr.414/2002;

- ce nu au la baza un document justificativ, respectiv valoarea marfurilor achizitionate de la SC A SA cu factura fiscala, in aceasi situatie cu cea prezentata pe anul 2002.

Din impozitul pe profit stabilit suplimentar pe anul 2003 societatea contesta suma de lei mai putin impozitul pe profit aferent cheltuielilor cu amenzile, penalitatile si protocolul ce depaseste valoarea deductibila .

Pentru nevirarea la termenul legal a impozitului pe profit suplimentar s-au calculat dobanzi si penalitati de intarziere

B. In perioada verificata s-a constatat ca societatea a inregistrat in evidenta contabila un numar de 19 facturi fiscale emise de furnizori care nu exista in realitate fiind considerate facturi fiscale in fals ce nu intrunesc calitatea de document justificativ conform Legii contabilitatii nr.82/1991, republicata, art.5 alin.6 lit.m) din OUG nr.217/1999 si art.9 alin.7 lit.j) din Legea nr.414/2002 si art.6 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata.

Aprovizionarea cu marfuri pe anul 2001 s-a efectuat de la :

- SC R SRL, societate care nu exista in evidenta DGFP conform adresei ;

- SC L SRL, societatea care nu este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului si nici la alte organe fiscale judetene conform adresei a Garzii Financiare;

- SC N SRL, societate care este inclusa pe lista societatilor fantoma conform Garzii Financiare;

-SC M SRL societate care nu se afla in baza de date a DGFP, conform adresei;

- SC B SRL, societate care nu se afla in judet conform adresei ORC nr.....;

- SC D SRL si SC P SRL societati care se regasesc in lista societatilor fantoma existenta la DGFP.

Valoarea marfurilor achizitionate de la aceste societati se ridica la suma de lei , fara TVA.

Ca urmare s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar pe anul 2001, aferent aprovizionarilor cu marfuri de la firme fantoma precum si dobanzi si penalitati de intarziere.

In anul 2002 societatea s-a aprovizionat cu marfuri de la :

- SC M SRL, societatea ce nu exista in evidenta DGFP conform adresei nr.;

- SC L SRL , societate care nu este inregistrata la ORC conform adresei nr.....

- SC N SRL, societate care este inclusa pe lista societatilor fantoma conform adresei a Garzii Financiare;

- SC T SRL, societatea care este inclusa pe lista firmelor fantoma din judet conform adresei Garzii Financiare;

- SC W SRL cu factura fiscala ce apartine SC H SRL conform adresei Garzii Financiare.

Valoarea marfurilor achizitionate de la aceste societati se ridica la suma de lei , fara TVA.

Ca urmare, s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar, pe anul 2002, aferent aprovizionarilor cu marfuri de la firme fantoma precum si dobanzi si penalitati de intarziere.

Taxa pe valoarea adaugata,

A.

In perioada aprilie - decembrie 2001, s-a constatat ca societatea a dedus in mod nelegal TVA, astfel:

- TVA aferenta aprovizionarilor cu materiale de constructii ce nu au legatura cu obiectul de activitate incalcandu-se prevederile pct.10.6 lit.e) din HG nr.401/2000 si art.24 alin.2 din Legea nr.345/2002;

- TVA dedusa din facturi in copie xerox si de pe bonuri eliberate de casele de marcat electronice, altele decat combustibili auto, incalcandu-se prevederile pct.10.12 din HG nr.401/2000 si art.62 alin.1 din HG nr.598/2002;

- TVA aferenta facturilor de achizitii de mijloace de transport si utilaje de la societati care exista dar facturile fiscale nu apartin acestora, nefiind respectate prevederile art.6 din HG nr.831/1997.

S-a mai constatat ca societatea a inregistrat facturile emise de SC G SRL Suceava in luna iulie 2001, acestea fiind emise de furnizori in luna noiembrie 2001.

Ca urmare, s-a diminuat TVA de rambursat cu suma de ...lei ramanand de rambursat TVA in suma de lei.

Din TVA neacceptat la deducere societatea contesta TVA neacceptat la deducere in suma de

Pentru nevirarea la termenul legal de plata a TVA aferenta constatarilor de la cap.A, tinandu-se cont de platile efectuate, societatea datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere.

B.

In perioada aprilie 2001 - decembrie 2003 s-a constatat ca societatea **a dedus TVA** din cele 19 facturi fiscale emise de societati care nu exista in realitate si care potrivit HG nr.831/1997 si Legii nr.82/1991, republicata nu indeplinesc calitatea de documente justificative fiind procurate pe cai ilicite.

Ca urmare, s-a diminuat TVA de rambursat de la cap.A cu suma de lei rezultand TVA de plata si s-au calculat dobanzi si penalitati de intarziere.

Potrivit constatarilor de la cap.A si B organele de inspectie fiscala au stabilit ca au fost incalcate prevederile art.19 alin.2 si art.25 A lit.a) alin.2 din OUG nr.17/2000, ale pct.10.6 lit.g) din HG nr.401/2000, art.29 B lit.b) din Legea nr.345/2002.

De asemenea, s-a constatat ca societatea nu a prezentat cu ocazia inspectiei fiscale instiintare de platitor de TVA a furnizorilor pentru facturi fiscale in care taxa pe valoarea adaugata depaseste 20 milioane de lei si respectiv 50 milioane de lei, exceptie facand SC A SA si SC C SRL respectiv SC M SRL si SC W SRL pentru care s-au prezentat copii dar cu numar de inmatriculare la ORC apartinand altor judete.

Urmare a constatarilor de la cap.A si B s-a stabilit in sarcina societatii :

- TVA neacceptat la deducere din care societatea contesta TVA in suma de lei. Ca urmare a neacceptarii la deducere a TVA a fost stabilit TVA de plata, dobanzi aferente si penalitati de intarziere.

III. Luand in considerare constatarile organului de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

1. Referitor la:

- **impozit pe profit;**
- **dobanzi aferente impozitului pe profit,**
- **penalitati aferente impozitului pe profit,**

A. In ceea ce priveste neacceptarea la deducere a chelutiilor cu materialele de constructie - BCA, cherestea, tabla, obiecte sanitare (frigider, televizor, centrala termica, etc.), cauza supusa solutionarii este daca Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala se poate pronunta asupra deductibilitatii acestor cheltuieli in conditiile in care prin procesul verbal nu s-a analizat daca materialele si obiectele sanitare au fost utilizate pentru nevoile societatii.

Perioada verificata 01.04.2001 - 31.12.2002.

In fapt, nu s-au acceptat la deducere cheltuieli cu materiale de constructii si obiecte sanitare (centrala termica, frigider, etc.) pe motiv ca nu sunt aferente obiectului de activitate.

In drept, potrivit art.4 alin.2 din OG nr.70/1994 privind impozitul pe profit, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si ale art.9 alin.1 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, potrivit caruia:

“(1) La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente veniturilor impozabile.”

Contestatoarea sustine ca materialele de constructii si obiectele sanitare au fost utilizate pentru utilarea sediului societatii si a punctelor de lucru iar organele de inspectie fiscala au refuzat vizionarea si constatarea la fata locului in vederea stabilirii realitatii factice.

Fata de cele sustinute se retine ca prin procesul verbal organele de inspectie fiscala nu au efectuat o analiza din punct de vedere fiscal a acestor cheltuieli pentru a face dovada ca nu sunt aferente obiectului de activitate si ca nu au fost utilizate pentru nevoile proprii ale societatii. Astfel, simpla mentiune din actul administrativ atacat ca acestea au fost utilizate la construirea si utilarea propriei locuinte nu este suficienta pentru a demonstra ca nu sunt aferente obiectului de activitate si pe cale de consecinta cheltuielile nu sunt aferente veniturilor realizate.

Demonstrarea caracterului deductibil sau nedeductibil al cheltuielilor cu materialele de constructie si cu obiectele sanitare, in sensul stabilirii daca acestea sunt aferente veniturilor realizate se efectueaza pe baza de probe si constatari prin verificarea la punctele de lucru ale societatii.

Acest fapt se impunea avand in vedere ca prin Nota explicativa a asociatului unic al SC T SRL se precizeaza :

“Cantitatile de BCA s-au folosit la modernizarea a doua magazii in orasul B si la modernizarea sediului social al SC T SRL, de asemenea si obiectele sanitare si o centrala termica s-a montat la sediul social, de asemenea si cheresteaua.”

Totodata, la intrebarea nr.4 din Nota explicativa asociatul unic a raspuns:

“Sediul social este in casa de locuit proprietate personala”.

In acelasi sens sunt si mentiunile din Rezolutia emisa de Parchetul de pe langa Curtea de Apel, potrivit carora :

“In ceea ce priveste sumele considerate de organele de control ca nedeductibile pe motiv ca nu ar avea legatura cu obiectul de activitate al societatii, din lucrarile dosarului rezulta ca aceste

cheltuieli au fost efectuate pentru imbunatatirea si modernizarea sediului social al societatii, dar si al punctelor de lucru din municipiul B

Faptuitorul P I, in declaratia data a aratat ca acele cheltuieli au fost efectuate in realitate, ca bunurile existau in stoc la data controlului, fiind la sediul firmei si la punctele de lucru , insa organele de control nu au luat in considerare si nu au verificat sustinerile sale.[...]

Contabila societatii, martora S V, a confirmat sustinerile faptuitorului, aratand in declaratia data la organele de cercetare penala ca materialele de constructie au fost folosite la modernizarea sediului SC T SRL iar cealalte bunuri (televizor, frigider, etc.) se afla la punctele de lucru din municipiul B, fapt care de altfel a fost adus la cunostinta organelor de control.”

Potrivit celor de mai sus, se retine ca organele de inspectie fiscala ar fi trebuit sa stabileasca cota parte din casa proprietate personala ocupata de sediul social si daca materialele de constructie si obiectele sanitare au fost utilizate pentru modernizarea sediului si, respectiv sa verifice daca la cele doua puncte de lucru din orasul Botosani se regasesc materialele de constructie si obiectele sanitare.

Fata de cele prezentate se retine ca Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate pronunta asupra deductibilitatii sau nedeductibilitatii acestor cheltuieli avandu-se in vedere atat rezolutia cat si constatările organelor de inspectie fiscala deoarece nu s-a efectuat o analiza din punct de vedere fiscal in vederea stabilirii daca aceste cheltuieli sunt aferente veniturilor si pe cale de consecinta daca se datoreaza impozit pe profit.

Ca urmare, pentru acest capat de cerere, se va face aplicarea prevederilor art.186 (3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, potrivit caruia:

“3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

urmand ca la reverificare organele de inspectie fiscala sa aiba in vedere atat precizarile din Rezolutia emisa de Parchetul de pe langa Curtea de Apel cat si cele mentionate in decizie.

B. Referitor la aprovizionarile efectuate pe baza de facturi fiscale considerate de organele de inspectie fiscala ca fiind fara documente justificative precum si aprovizionarile efectuate de la societati care nu figureaza in baza de date, cauza supusa

solutionarii este daca Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala se poate pronunta asupra deductibilitatii acestor cheltuieli in conditiile in care prin procesul verbal nu s-a efectuat o analiza din punct de vedere fiscal a facturilor fiscale, respectiv o verificare a modului de completare a facturilor fiscale cu datele cerute de formular.

Perioada verificata: 01.04.2001 - 31.12.2003

In fapt, nu au fost acceptate la deducere la calculul impozitului pe profit cheltuielile cu aprovizionarile efectuate de contestatoare de la diverse societati, astfel:

Pe perioada aprilie - decembrie 2001, cheltuieli cu aprovizionarile de la SC AV SRL , SC V SRL si SC C SRL.

In cazul SC AV SRL si SC V SRL cheltuielile de aprovizionare inscrise in facturi fiscale au fost considerate ca fiind cheltuieli fara documente justificative pe motiv ca din verificarile incrucisate a rezultat ca facturile fiscale nu apartin societatilor care le-au emis, fiind achizitionate de la distribuitorii autorizati de catre alte societati comerciale decat furnizorii inscrisi in acestea iar in cazul facturii de aprovizionare de la SC C SRL a rezultat ca administratorul a decedat iar realitatea datelor inscrise in factura fiscala nu poate fi verificata intrucat evidenta contabila nu se afla la sediul social.

Pe anul 2002 nu au fost acceptate la deducere cheltuielile reprezentand aprovizionari de la SC AV SRL iar pe anul 2003, cheltuieli cu aprovizionarile efectuate de la SC A SA, ca fiind fara documente justificative la baza intrucat din verificarile incrucisate a rezultat ca facturile au fost ridicate de la distribuitorii autorizati de alte societati comerciale decat societatile furnizoare inscrise pe facturile fiscale.

De asemenea, nu a fost acceptata la deducere la calculul impozitului pe profit cheltuieli cu aprovizionarile efectuate de contestatoare, cu un numar de 19 facturi fiscale, de la diverse societati, cum sunt: SC R SRL, SC L SRL, SC N SRL, SC M SRL, SC B SRL, SC D SRL si SC P SRL, SC M SRL, SC T SRL, SC W SRL care nu sunt inregistrate in evidentele Oficiilor judetene ale Registrului Comertului, ale directiilor generale ale finantelor publice judetene sau figureaza pe listele firmelor fantoma intocmite la nivel de judet.

Aspectele constatate au facut obiectul cercetarii penale iar ca urmare a incheierii acesteia a fost emisa Rezolutia de catre Parchetul de pe langa Curtea de Apel prin care s-a dispus neinceperea urmaririi penale fata de P I si P G pentru savarsirea infractiunilor de evaziune fiscala prevazute de art.11 lit.b si c, art.12 si art.13 din Legea

nr.87/1994, republicata, cu aplicarea art.33 lit.a) Cod penal si art.13 Cod penal intrucat nu sunt intrunite elementele constitutive ale acestor infractiuni, ramasa definitiva prin nerecurare.

, In ceea ce priveste cheltuielile cu aprovizionarile pe baza de facturi fiscale ai caror furnizori nu sunt inregistrati in evidentele Oficiilor judetene ale Registrului Comertului, ale directiilor generale ale finantelor publice judetene sau figureaza pe listele firmelor fantoma intocmite la nivel de judet, prin rezolutie se precizeaza:

“Nu s-a dovedit ca operatiunile economice nu s-au desfasurat in realitate, ca faptuitorii au intocmit acte justificative false, care au fost inregistrate in contabilitate, iar pe baza acestora au fost operate cheltuieli nereale in scopul diminuării obligatiilor datorate bugetului de stat.[...]”

Fiind audiati, faptuitorii au aratat ca operatiunile economice consemnate in documentele de provenienta a marfurilor s-au desfasurat in realitate, ca bunurile respective au intrat in patrimoniul firmei, iar facturile fiscale au fost inregistrate in mod corespunzator in contabilitate.[...]”

De altfel in cauza s-a efectuat si o constatare tehnico-stiintifica, iar din raportul intocmit de I.P.J. - Serviciul Criminalistica rezulta ca scrisul de pe facturile fiscale supuse examinarii nu a fost executat de P I si P G sau S V, contabila societatii.”

In drept, temeiul legal ce a stat la baza constatarilor a fost art.1 pct.6 alin.2 din HG nr.831/1997, Legea contabilitatii nr.82/1991, pct.5 alin.6 lit.m) din OUG nr.217/1999 si art.9 (7) lit.j din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, potrivit caruia:

“(7) Potrivit prezentei legi, cheltuielile nedeductibile sunt:

j) cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, potrivit Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii”.

Conform pct.119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr.82/1991, aprobat prin HG nr.704/1993:

“Potrivit art.6 alin. (2) din lege, orice operatiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ.”

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

a) denumirea documentelor;

- b) denumirea și **sediul unității patrimoniale care întocmește documentul;**
- c) numărul și data întocmirii documentului;
- d) menționarea părților care participă la efectuarea operațiunilor patrimoniale (când este cazul);
- e) conținutul operațiunii patrimoniale și, când este cazul, și temeiul legal al efectuării ei;
- f) datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;
- g) numele și prenumele, precum și **semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după caz;**
- h) **alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate."**

Potrivit prevederilor legale mai sus invocate se retine ca simpla inregistrare in contabilitate a cheltuielilor inscrise facturile fiscale in cauza nu este suficienta pentru ca acestea sa fie deductibile fiscal.

In vederea stabilirii caracterului deductibil sau nedeductibil al cheltuielilor cu aprovizionarile este necesara analiza modului de completare al facturilor fiscale in vederea stabilirii daca acestea au calitatea de document justificativ ce sta la baza inregistrarii cheltuielilor in contabilitate.

Potrivit celor mai sus prezentate, se retine ca facturile fiscale in cauza nu se regasesc la dosarul cauzei iar organele de inspectie fiscala au considerat aprovizionarile efectuate de la SC AV SRL, SC V SRL si SC A SA, pe baza facturilor fiscale achizitionate de la distribuitori autorizati de alte societati decat societatile furnizoare inscrise in acestea, ca fiind fara documente justificative **fara sa analizeze daca facturile fiscale sunt completate cu toate datele cerute de formular** asa cum se prevede la pct.119 din HG nr.704/1993 privind Regulamentul de aplicare a Legii Contabilitatii nr.82/1991, in vigoare pe perioada aprilie 2001 - decembrie 2002 si ale pct.2.4 din Ordinul MFP nr.306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, in vigoare pe anul 2003.

In ceea ce priveste neacceptarea la deducere a cheltuielilor de aprovizionare pe baza facturii fiscale emisa de SC C SRL ca fiind fara documente justificative se retine ca nu s-a efectuat o verificare pe baza documentelor contabile iar faptul ca asociatul societatii furnizoare a decedat nu reprezinta un impediment in desfasurarea activitatii de inspectie fiscala si nu poate constitui un motiv pentru neacceptarea la deducere a cheltuielilor cu aprovizionarea. In vederea stabilirii realitatii operatiunii era necesara verificarea faptica a documentelor contabile ale societatii si a modului de inregistrare in contabilitate a cheltuielilor

precum si a modului de completare a facturii fiscale cu toate datele cerute de formular.

De asemenea, referitor la cheltuielile neacceptate la deducere pe motiv ca nu au documente justificative la baza intrucat facturile fiscale de aprovizionare au fost achizitionate de la distribuitorii autorizati de alte societati decat furnizorii inscrisi in acestea, prin Rezolutia emisa de Parchetul de pe langa Curtea de Apel prin care s-a dispus neinceperea urmaririi penale fata de P I si P G pentru savarsirea infractiunilor de evaziune fiscala prevazute de art.11 lit.b si c, art.12 si art.13 din Legea nr.87/1994, republicata, cu aplicarea art.33 lit.a) Cod penal si art.13 Cod penal intrucat nu sunt intrunite elementele constitutive ale acestor infractiuni, ramasa definitiva prin nerecurare,, se precizeaza:

“[...] din lucrarile dosarului nu rezulta ca faptuitorii sunt cei care au procurat si utilizat formularele tipizate cu regim special din alte surse decat cele prevazute de lege, ca le-au completat si inregistrat in evidentele contabile.”

In ceea ce priveste aprovizionarile efectuate de la societati care nu se regasesc in baza de date se retine ca intrucat cele precizate in Rezolutia Parchetului de pe langa Curtea de Apel infirma constatările organelor de inspectie fiscala se impune o analiza din punct de vedere fiscal a documentelor, respectiv modul de completare a acestora cu datele cerute de formular potrivit pct.119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr.82/1991 si pct.2.4 din OMFP nr.306/2002 in vederea stabilirii calitatii de document justificativ a facturilor fiscale in cauza si a caracterului deductibil sau nedeductibil al cheltuielilor de aprovizionare potrivit prevederilor pct.5 alin.6 lit.m) din OUG nr.217/1999 si art.9 (7) lit.j) din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit.

Totodata, se impune ca necesara si analizarea modului de inregistrare in contabilitate a cheltuielilor cu aprovizionarea marfurilor de la furnizori precum si modul de utilizare a acestora, respectiv daca au fost vandute sau date in consum, in vederea stabilirii daca cheltuielile cu aprovizionarile sunt aferente veniturilor realizate si au caracter deductibil la calculul profitului impozabil asa cum se prevede la art.4 alin.2 din OG nr.70/1994 privind impozitul pe profit, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si ale art.9 alin.1 din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit.

Fata de cele precizate se va desfiinta procesul verbal atacat pentru acest capat de cerere urmand ca organele de inspectie fiscala sa

reanalizeze aceste cheltuieli având în vedere cele precizate în decizie precum și cele menționate în Rezoluția emisă de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel.

În drept, se va face aplicarea prevederilor art.186 (3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, potrivit căruia:

“3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

2. În ceea ce privește:

- taxa pe valoarea adăugată neacceptată la deducere;**
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adăugată.**
- penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,**

Referitor la TVA dedusă în baza facturilor de achiziție a materialelor de construcție și obiectelor sanitare considerate de organele de inspecție fiscală ca nefiind aferente obiectului de activitate, la TVA dedusă din facturi fiscale achiziționate de la distribuitorii autorizați de către alte societăți comerciale decât furnizorii înscrși în acestea precum și din 19 facturi fiscale ai caror furnizori nu se regăsesc în baza de date, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se poate pronunța asupra caracterului deductibil al TVA înscrși în facturile de aprovizionare cu materiale de construcție și obiecte sanitare precum și în facturile fiscale achiziționate de la distribuitorii autorizați de către alte societăți comerciale decât furnizorii înscrși în acestea și în cele 19 facturi fiscale ai caror furnizori nu se regăsesc în baza de date, în condițiile în care nu s-a efectuat o analiză din punct de vedere fiscal a condițiilor privind exercitarea dreptului de deducere TVA.

Perioada verificată 01.04.2001 - 31.12.2002.

În fapt, nu a fost acceptată la deducere TVA aferentă facturilor fiscale de achiziție a materialelor de construcție (BCA, cherestea, etc.) și obiecte sanitare în baza pct.10.6 lit.e) din HG nr.402/2000 și art.24 alin.2 din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, potrivit cărora:

“Nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

a) operațiuni care nu au legătură cu activitatea economică a persoanelor impozabile”

Asa cum s-a aratat si la cap.1 A din decizie organele de inspectie fiscala nu au efectuat o analiza din punct de vedere fiscal a cheltuielilor cu materialele de constructii si obiecte sanitare pentru a face dovada ca nu sunt aferente obiectului de activitate si ca nu au fost utilizate pentru nevoile proprii ale societatii si pe cale de consecinta nu s-a analizat daca TVA aferenta este deductibila.

De asemenea, avand in vedere ca facturile fiscale de achizitie a materialelor de constructii si obiectelor sanitare nu se regasesc la dosarul cauzei si nu se poate stabili valoarea TVA pe fiecare factura fiscala, organele de inspectie fiscala urmeaza sa analizeze daca societatea a solicitat furnizorilor certificatele de platitor de TVA in cazurile in care TVA inscrisa in facturile in cauza depaseste valoarea de 20 milioane lei si respectiv 50 milioane lei, conditie obligatorie pentru acordarea dreptului de deducere a TVA.

Totodata, nu a fost acceptata la deducere TVA inscrisa in facturile fiscale de aprovizionare de la SC AV SRL , SC V SRL, SC C SRL si SC A SA intrucat facturile au fost achitionate de la distribuitorii autorizati de alte societati comerciale decat furnizorii inscrisi in facturile fiscale, in baza art.6 din HG nr.831/1997 potrivit caruia:

“Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înseriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență”,

Deasemenea, nu a fost acceptata la deducere TVA inscrisa intr-un numar de 19 facturi fiscale ai caror furnizori nu se regasesc in baza de date a Oficiilor judetene al Registrului Comertului, ale directiilor generale ale finantelor publice judetene sau se afla pe lista societatilor fantoma.

In drept, conform art.25 B lit.b) din OUG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata:

“Contribuabilii care realizează operațiuni impozabile în sensul prezentei ordonanțe de urgență au următoarele obligații:

B. Cu privire la întocmirea documentelor:

b) contribuabilii plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile și serviciile achiziționate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru facturile fiscale cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 20 milioane lei, să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului sau prestatorului;”

Si ale art.29 B lit.b) din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata:

“Persoanele impozabile care realizează operațiuni taxabile și/sau operațiuni scutite cu drept de deducere au următoarele obligații:

B. Cu privire la întocmirea documentelor:

a) să consemneze livrările de bunuri și/sau prestările de servicii în facturi fiscale sau în alte documente legal aprobate și să **completeze în mod obligatoriu următoarele date: denumirea, adresa și codul fiscal ale furnizorului/prestatorului și, după caz, ale beneficiarului, data emiterii, denumirea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate, cantitățile, după caz, prețul unitar, valoarea bunurilor/serviciilor fără taxă pe valoarea adăugată, suma taxei pe valoarea adăugată.** Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii cu valoarea taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei inclusiv, la aceste documente se anexează și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată

b) persoanele impozabile plătitoare de taxă pe valoarea adăugată sunt obligate să solicite de la furnizori/prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru operațiunile cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei sunt obligate să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului/prestatorului. **Primirea și înregistrarea în contabilitate de facturi fiscale sau alte documente legal aprobate care nu conțin datele prevăzute a fi completate în mod obligatoriu la lit. a), precum și lipsa copiei de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului/prestatorului în cazul cumpărărilor cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei inclusiv, determină pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente”.**

Art.19 din OUG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata si ale art.24(1) din Legea nr.345/2002, prevede:

"Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată; [...]

De asemenea, conform pct.10.6. lit.g) din HG nr.401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a **Ordonanței de urgență** a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată coroborat cu art.62 alin.2 din HG nr.598/2002:

"Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

g) bunuri și servicii aprovizionate pe bază de documente care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25 lit. B din ordonanța de urgență și de **Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora".**

De asemenea potrivit Legii nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata

Potrivit actelor normative mai sus invocate se retine ca pentru efectuarea dreptului de deducere nu este suficienta simpla constatare a faptului ca facturile fiscale au fost ridicate de la distribuitorii autorizati de alte societati comerciale decat furnizorii inscrisi in acestea.

Se retine ca prin procesul verbal, organele de inspectie fiscala nu au analizat din punct de vedere fiscal daca facturile fiscale au calitatea de documente justificative, respectiv nu au verificat modul de completare a facturilor fiscale cu datele cerute de formular si mentionate de legislatia in vigoare pe perioada verificata.

In ceea ce priveste cele 19 facturi fiscale ai caror furnizori nu se regasesc in baza de date a Oficiilor judetene ale Registrului Comertului, ale directiilor generale ale finantelor publice judetene sau se afla pe lista societatilor fantoma, se retine ca asociatul unic si administratorul societatii au fost scosi de sub cercetare penala intrucat nu s-a demonstrat ca operatiunile economice nu s-au desfasurat in realitate, ca faptuitorii au intocmit acte justificative false pe baza carora sa fi fost inregistrate operatiuni nereale in scopul diminuarii obligatiilor catre buget, precum si faptul ca bunurile au intrat in patrimoniul societatii si in momentul achizitionarii societatea contestatoare a fost de buna credinta.

Avand in vedere ca nu mai subzista constatarile privind neacceptarea la deducere a TVA aferenta facturilor achizitionate de la distribuitorii autorizati de alte societati comerciale decat furnizorii si TVA aferenta facturilor fiscale achizitionate de la furnizori ce nu se regasesc in baza de date a Oficiilor judetene ale Registrului Comertului, ale

directiilor generale ale finantelor publice judetene sau se afla pe lista societatilor fantoma se retine ca necesara efectuarea de catre organele de inspectie fiscala a unei analize a conditiilor privind exercitarea dreptului de deducere a TVA din punct de vedere fiscal, respectiv analizarea modului de completare a facturilor fiscale in cauza.

Totodata, se retine ca nu s-a analizat daca societatea a solicitat furnizorilor certificatele de platitor de TVA in cazurile in care TVA depaseste limita de 20 milioane lei si respectiv 50 milioane lei, si daca aceasta le poate prezenta, conditie esentiala pentru acordarea dreptului de deducere a TVA.

In acelasi sens este si punctul de vedere exprimat Directia generala juridica din MFP -, care precizeaza:

“[...] fata de prevederile art.19 si art.25 pct.B din actul normativ mai sus invocat, rezulta ca vointa legiuitorului a fost aceea ca in cazul facturilor fiscale cu o valoare a taxei pe valoarea adaugata mai mare de 20 milioane sa instituie in sarcina cumparatorului obligatia de a solicita de la furnizor sau prestator si o copie de pe documentul legal care atesta calitatea acestuia de platitor de taxa pe valoarea adaugata.

Pe cale de consecinta, in cazul facturilor de achizitie cu o valoare a taxei pe valoarea adaugata sub 20 milioane, consideram ca, beneficiarul trebuia sa verifice intocmirea corecta si completa a facturilor, inclusiv codul de inregistrare in scopuri de taxa pe valoarea adaugata, fara a avea obligatia verificarii daca furnizorul de bunuri si servicii este o persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata.”

Totodata, prin adresa, Directia generala legislatie impozite indirecte precizeaza:

“Pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa ii fie livrate [...] orice persoana impozabila trebuie sa justifice suma taxei pentru deducerea prevazuta la art.22 alin.(5) lit.a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele sau, de catre persoane impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.

Persoanele impozabile care realizeaza operatiuni taxabile [...] potrivit prevederilor art.29 din Legea nr.345/2002, in ceea ce priveste intocmirea documentelor au urmatoarele obligatii : [...]

b) persoanele impozabile platitoare de taxa pe valoarea adaugata sunt obligate sa solicite de la furnizori /prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate si sa verifice intocmirea corecta a acestora, iar pentru operatiunile cu o valoare a taxei pe valoarea adaugata mai mare de 50 milioane lei sunt obligate sa solicite copia de

pe documentul legal care atesta calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata a furnizorului/prestatorului. **Primirea si inregistrarea in contabilitate de facturi fiscale sau alte documente legal aprobate care nu contin datele prevazute a fi completate in mod obligatoriu la lit.a), precum si lipsa copiei de pe documentul legal care atesta calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata a furnizorului/prestatorului in cazul cumpararilor cu o valoare a taxei pe valoarea adaugata mai mare de 50 milioane lei inclusiv, determina pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferente.** “

Avand in vedere cele precizate in decizie se va desfiinta procesul verbal si pentru acest capitol urmand ca in urma reverificarii sa se intocmeasca un nou act administrativ in functie de considerentele deciziei .

Ca urmare, se va face aplicarea prevederilor art.186 alin.3 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, potrivit caruia:

“3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.186 alin.3 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, ale art.4(2) din OG nr.70/1994 cu modificarile si completarile ulterioare, ale art.9(1), art.9(7) lit.j) din Legea nr.414/2002, pct.5(6) lit.m) din OUG nr.217/1999, pct.119 din HG nr.704/2003, art.19 si art.25B lit.b) din OUG nr.17/2000, art.24(1) lit.a) si art.29 B lit.a) din Legea nr.345/2002, coroborate cu art.176, art.177 si art.179 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, se:

DECIDE

Desfiintarea procesului verbal din data de 09.07.2004 pentru:

- impozit pe profit;
 - dobanzi aferente impozitului pe profit,
 - penalitati aferente impozitului pe profit,
- taxa pe valoarea adaugata neacceptata la deducere;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata.

-penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata,
urmand ca reverificarea sa fie efectuata de o alta echipa de inspectie fiscala, pe aceeasi perioada si pentru aceleasi impozite si taxe, in functie de cele precizate in decizie.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel , in termen de 6 luni de la comunicare.